

XLVII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 489 af 12. September 1919, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 706 af 22. December 1920 og Lov Nr. 154 af 1. April 1921.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 15. Marts 1922).

Der er i Udvalget ikke opnaaet Enighed om Lovforslaget, idet et Mindretal (Friis-Skotte, Kammergaard, A. C. Mortensen, N. P. Nielsen og Valdemar Olsen) stiller Ændringsforslag gaaende ud paa at nedsætte det foreslaaede Fradrag i Konjunkturtillæget fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{5}$. Hele Udvalget ønsker en Begunstigelse for de gamle Pensionister og kan derfor anbefale det af Finansministeren stillede Ændringsforslag om, at de Personer, der omfattes af Lov Nr. 713 af 22. December 1920, væsentlig de Pensionister, der er afskediget før 1. Oktober 1919, kun skal have et Afdrag i deres Konjunkturtillæg af $\frac{1}{6}$; der kan ganske vist derved fremkomme enkelte Tilfælde, hvor Pensionister faar lidt mere i Pension end de, der er pensioneret efter den nye Pensionslov, men det er kun mindre Beløb, det drejer sig om, og den nævnte Lov skal underkastes Revision til Efteraaret, ved hvilken Finansministeren har bebudet at ville foreslaa en mere rationel Ordning af de gamle Pensionisters Pensionsforhold.

Repræsentanter for Tjenestemændenes Hovedorganisationer har haft Lejlighed til

for Udvalget at fremsætte deres Indvendinger mod Lovforslaget, som de hævdede fratog Tjenestemændene en for stor Del af deres Indtægter, der ved Nedgangen i Dyrtidstillæget samt ved Forandring af Tjenestetidsreglerne og Reglerne for de særlige Ydelser allerede blev betydelig nedsat. Tillige beklagede de sig over, at der ikke var taget tilstrækkeligt Hensyn til den Tjenestemændene givne Forhandlingsret.

Da der baade under 1ste Behandling i Folketinget og i Udvalget fra flere Sider er udtalt Beklagelse over, at der ved Organisationernes Forhandlinger med Finansministeren ikke var opnaaet nogen Forbedring af og Enighed om Lovforslaget, finder et Mindretal (Hagbart Berg, Lillelund, S. C. Nørgaard, Søren Svendsen og Carl Sørensen) Anledning til at udtale, at der til Forhandlingsretten ikke er knyttet den Bestemmelse, at den deraf følgende Forhandling altid for Tjenestemændene skal resultere i Opnaaelse af Fordele; for eventuelt at opnaa saadanne maa disse være fuldt ud sagligt begrundet, og mod Konjunkturtillæggets Nedsættelse eller fuldstændige Bortfald kan der efter Mindretallets